

Ορυγις ήτις είχε διαβήδια λασπώδους έδάφους είσηθλος διὰ τῶν λασπωμένων ποδῶν της ἐντὸς σακχαροποιείου, ἀφῆκε δὲ ἔχην τῆς διαβάσεως της ἐπὶ σωροῦ τινος σακχάρεως παρετηρήθη παρά τινος δτὶ ὅπου ἦσαν τὰ ἔχην αὐτῆς τὸ σάκχαρι ἐλευκάνθη τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινὰ πειράματα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦν δτὶ ὑγρὸν χῶμα ἔχροσίμενον εἰς τὸν καθαρισμὸν τοῦ σακχάρεως γίνεται δὲ χρῆσις αὐτοῦ ὡδε πως τὸ σάκχαρι τίθεται εἰς πήλικα ἀγγεῖα ἔχοντα τὸ σχῆμα τῶν κεφαλῶν τοῦ σακχάρεως. Τὰ χεῖλη τοῦ ἀγγείου τίθενται πρὸς τὰ ἄνω, ἢ δὲ κορυφὴ ἔχει ὅπην τινὰ ἐν αὐτῇ. Παρατίθεμεν τὸ σχῆμα τῶν ἀγγείων τούτων. Τὸ σχῆμα τίθεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σακχάρεως ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ ἀγγείου, καὶ διατηρεῖται ἐν ὑγρῷ καταστάσει ἢ ὑγρασίᾳ κατέρχεται διὰ τοῦ σακχάρεως καὶ ἐκστάζει ἐκ τῆς ὁπῆς ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ ἀγγείου. Τοῦτο δὲ καθιστᾶ τὸ σάκχαρι ἐντελῶς λευκόν.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη δεικνύει πόσα δι' ὀλίγης παρατηρήσεως καὶ σκέψεως κατορθοῦνται ἢ δρυς ἐπράξεν δίλγον, οὐδεὶς ἥδυνατο νὰ ὑποθέσῃ δτὶ τὰ ἔχην τῶν ποδῶν αὐτῆς ἥδυναντο νὰ διδάξωσι τι. Πολλοὶ δὲ ἀπέξεν τὴν λάσπην ἐκ τοῦ σωροῦ τοῦ σακχάρεως καὶ οὐδὲν πλέον θὰ ἐσκέπτοντο περὶ τούτου. Ἀλλ' ὁ ἀνθρώπος δτὶς εἶδε τὰ ἔχην είχε τὴν συνθείαν νὰ σκέπτηται ἐπὶ τῶν ὅσων ἔβλεπε οὕτω δὲ ἀνεκάλυψε ἐν τοῖς ἔχησι τῆς δρυΐδος λίαν ὠφέλιμον πρᾶγμα. Ἐὰν πάντοτε σκέπτεσθε περὶ τῶν ὅσων βλέπετε, δύνασθε καὶ σεῖς νὰ ποιήσητε ἀνακαλύψεις ὅπως δηπότε οὗτος εἶναι ὁ τρόπος νὰ μανθάνῃ τις.

Ἡ αὔξησις τῆς διαδόσεως τῶν ἐπιδημιακῶν νοσημάτων κατὰ τὰς μεγαλουπόλεις τῆς Δύσεως ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἀντικείμενον σοβαροτάτων σκέψεων, ιδίως δὲ ἐν Γαλλίᾳ, ἐν ἡ ὁ Δήμαρχος τῶν Παρισίων διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐκ διακεκριμένων ἐπιστημόνων ἵστρων καὶ παιδαγωγῶν συγκειμένην, ὅπως σκεφθῇ περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος καὶ προτείγῃ τὰ καταλληλοτά πρὸς θεραπείαν μέτρα.

Αἱ πλεῖσται ὄμως τῶν μιασματικῶν γόσων, προγνέστεραι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι καὶ παρατηρήσεις ὡς εἶχον ἀποδεῖξει, συχνότατα διαδίδονται οὐ μόνον διὰ τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῶν πασχόντων ἀπὸ ἐπιδημιακοῦ νοσήματος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν βιβλίων καὶ ιδίως τῶν κατοικιδίων ζώων. Πρό τινος χρόνου ἐγνώσθη ἐν Ἀγγλίᾳ, δτὶ ὡς νόσος σκαραλατίνη είχε μεταδοθῆ εἰς παιδία υπὸ κυνὸς, δτὶς ἡτο ὁ διηνεκῆς σύντροφος ἀνθρώπου προσβληθέντος υπὸ τοῦ πυρετοῦ ἐκείνου. Καλὸν λοιπὸν εἶνε ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς, οἵτινες εἶνε προσβλημένοι ἀπὸ μιασματικοῦ νοσήματος τὰ κατοικιδία ζῶα καὶ μετὰ προσοχῆς ν' ἀποφεύγωμεν τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίων ἀναγνωσκομένων υπὸ προσβληθέντων υπὸ τινος τῶν ἐπιδημιακῶν γόσων.

Διὰ γὰρ καθαρίσωμεν δὲ τὸν ἀέρα δωματίου ἀσθενοῦς ἀπὸ μιασματικῆς νόσου προσβεβλημένου καὶ οὕτω περιστείλωμεν τὴν διάδοσιν τῆς ἐπιδημίας ἢ ὑγιεινὴ ἴδον τὸ ὑπαγορεύει: «Λάβε ἐξ δράμη νίτρου καὶ ἐξ δρυνίκου ὁξέως καὶ ἀνάμιξον αὐτὰ εἰς κύπελλον· ὅσακις προσθέσῃς ἐν δράμῃ. νιτρικοῦ ἀερίου θέλουσιν ἀναδίδεσθαι δυναταὶ ἀναθυμιάσεις, καθαρίζουσαι τὸν ἀέρα. Τὰ δοχεῖαν πρέπει νὰ τίθηται ἐπὶ θερμάστρας ἢ θερμοῦ μαγγαλίου. Ἐὰν τὸ δωμάτιον ἔνε μικρόν, τὸ ἥμισυ τῆς δόσεως ἀρκεῖ». Τοῦτο καθαρίζει τὸν ἀέρα ἀσθενοῦς πάσχοντος ἀπὸ εὐλογίαν, τυφοειδῆ πυρετὸν κτλ. καὶ ἐμποδίζει τὴν ἐπιδημίαν.

I. Γ.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Οἰκίαι ἐργατῶν.

“Οπως σχηματίσῃ τις ἰδέαν περὶ τῆς κατοικίας τῶν ἐργατῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ, τὸ κλίμα πρέπει νὰ ληφθῇ υπὸ ὄψιν. Καίτοι διάρχουσι πλεῖστα καλὰ λατομεῖα πανταχοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι, καὶ ἀπειροὶ ἐκτάσεις γῆς καταλλήλου πρὸς κατασκευὴν πλίνθων οὐδόλως κτίζονται λίθιναι ἢ πλίνθινοι οἰκίαι. Ἡ συχνότης καὶ σφοδρότης τῶν σεισμῶν καθιστῶσι τὴν χρῆσιν τῶν ξυλινῶν οἰκημάτων γενικήν. Τὸ ξύλον εἶναι σπάνιον οὐδόλως δὲ διάρχουσι δάση ἀξια τοῦ ὀνδρατος.

Πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἔχουσιν ἐν μόνον πάτωμα καὶ εἰσι μικραὶ, παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἢ ἀμερικανικὰς. Ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβωμεν υπὸ ὄψιν ὃ τις αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνατολικοῦ τούτου πολιτισμοῦ εἴσιν διλιγνώτεραι ἢ δσαι εἰς τὰ ἄνω μνησθέντα μέρη. Οἰκία ἐργάτου ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν ἔχει πλειότερα τῶν τεσσάρων μικρῶν δωματίων. Ἐν γένει υπάρχει ἐν κεντρικοῦ δωμάτιον, χρησιμεύον πρὸς υποδοχὴν, πρὸς γεῦμα, καὶ ὑπνον, πρὸς δὲ καὶ πρὸς μαγειρεῖον, ἔτερον δὲ πρὸς λουτρόν. Τὸ δωμάτιον τῆς υποδοχῆς κλείνεται ἐστρωμένον μὲ καθαρὰς καὶ ἀπαλὰς φάθας, ἐφ' ὃν οὐδόλως υποδήματα πατοῦσι. Μικραὶ τράπεζαι υψούς εἶδος ποδὸς χρησιμεύουσι πρὸς ἀπόθεσιν τῶν φαγητῶν, ἢ δὲ οἰκογένεια κάθηται χαμαί. Ὁταν τὸ γεῦμα τελείωσῃ, ἢ τράπεζα ἀπομακρύνεται καὶ τὸ δωμάτιον εἶναι ἔτοιμον πρὸς υποδοχὴν, τῶν ψιάθων χρησιμευούσδων ὡς καθίσματα. Τὴν νύκτα βαμβακερὰ στρώματα ἐπιστρώνυνται ἐπὶ τῶν ψιάθων καὶ ἰδού τὸ δωμάτιον μεταβάλλεται πρὸς υπνον. Οἰκία Ἰαπωνος ἐργάτου δύναται γὰρ κατασκευασθῆ διὰ δαπάνης 100 ἔως 5,000 φράγκων. τὰ δὲ ἐπιπλα δὲν διπερβαίνουσι τὴν ἀξίαν 200 φράγκων.

Ἡ οἰκία διατηρεῖται πάντοτε καθαρὰ, διότι ἐπὶ τῶν πατωμάτων αὐτῆς δὲν βαίνουσι διὰ υποδημάτων. Τὸ λουτρόν, τὸ δποῖον εὔρηται σχεδὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ παντὸς ἐργάτου, εἶναι εἰς καθημερινὴν χρῆσιν. Οὐδέμια τῶν οἰκιῶν εἶναι ἐκτισμένη οὕτως, ὡστε εὐκόλως νὰ ἀρείζηται ἢ θερμαίνηται, αἱ διαιρέσεις καὶ οἱ τοίχοι αὐτῆς εἶναι κατεσκευασμένοι ἐκ χάρτου.